

Sygnatura akt V GC 278/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 5 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Koninie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Jaskólski

Protokolant: st. sekr. sąd. Julia Szadek

po rozpoznaniu w dniu 21-06-2016 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w G.

przeciwko E. D.

o zapłatę

I. oddała powództwo

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1217zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

Krzysztof Jaskólski

Sygn. akt V GC 278/15

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 14 stycznia 2015r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powódka (...) S.A. w G. wniosła o zasądzenie od pozwanego E. D. kwoty 7.899,40 zł. wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania. W uzasadnieniu wskazała, iż zawarła z pozwanym umowę sprzedaży energii elektrycznej i dostarczała energię elektryczną do lokalu wskazanego w przedmiotowej umowie. W związku z wykonywaniem usługi strona powodowa wystawiła i doręczyła stronie pozwanej faktury VAT. Strona pozwana nie wywiązała się z obowiązku zapłaty.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 20 stycznia 2015r. Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie zasądził roszczenie zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniosł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania na jego rzecz. W uzasadnieniu wskazał, iż sformułowane przez powódkę roszczenie jest bezpodstawne i nie zasługuje na uwzględnienie, zaś faktury VAT zostały wystawione bez jakiegokolwiek podstawy prawnej i faktycznej. Podkreślił, iż strony postępowania łączyła umowa kompleksowa zawarta w dniu 3lipca 2014r., przez co bezzasadne jest obciążanie go fakturami VAT wystawionymi za dostawę energii we wcześniejszym okresie.

Postanowieniem z dnia 20 lutego 2015r. w/w Sąd przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Słupcy.

Postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2015r. Sąd Rejonowy w Słupcy Wydział I Cywilny uznał się niewłaściwym miejscowo i funkcjonalnie i przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Koninie – Wydziału Gospodarczego, jako właściwego miejscowo, rzeczowo i funkcjonalnie.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Pozwany E. D. jest właścicielem nieruchomości położonej w S. przy ulicy (...) III (...). Nieruchomość ta była wynajmowana przez niego K. K., który w tym czasie korzystał z dostaw prądu od powódki i nie opłacał rachunków za świadczenie w/w usług.

Pozwany w lutym 2014r., tj. po ustaniu stosunku najmu z K. K. zwrócił się do powódki z wnioskiem o zawarcie umów kompleksowych, których przedmiotem było świadczenie usług i dystrybucji i sprzedaży energii, zgodnie z treścią złożonego wniosku na w/w nieruchomości. Powódka zwlekała z zawarciem umowy, zasłaniając się tym, iż umowa z pozwanym nie może zostać zawarta z uwagi na brak uregulowanych należności przez osobę, która wcześniej związana była umową z powódką na tymże obiekcie. Powódka była wielokrotnie monitowana w sprawie zawarcia przedmiotowej umowy.

Pismem z dnia 18 marca 2014r. pozwany, działając przez swojego pełnomocnika wezwał powódkę do niezwłocznego przedłożenia projektu umowy kompleksowej, bowiem pozwany dopełnił wszystkich wymaganych formalności, podkreślając iż dla skutecznego zawarcia z nim umowy bez znaczenia pozostaje okoliczność zaległości w płatnościach za dostawę energii na rzecz najemcy nieruchomości K. K.. Powódka nie udzieliła odpowiedzi na w/w pismo. Pismem z dnia 2 czerwca 2014r. pozwany ponownie zażądał przesłania projektu umowy kompleksowej. Po licznych monitach, projekty umów kompleksowych dotyczących taryf C21 oraz C11 zostały dostarczone pozwanemu i przez niego podpisane w dniu 3 lipca 2014r. W umowie dotyczącej taryfy C21 błędnie jednak wskazano datę zawarcia jej jako 24 lutego 2014r.

Rozpoczęcie dostaw energii przez powódkę na rzecz pozwanego nastąpiło na początku lipca 2014r. Do tej pory pozwany nie korzystał z dostaw energii na obiekcie w S.. W dniu 26 czerwca 2014r. przedstawiciel powódki dokonał odczytu stanu licznika, bowiem aby wykonać tę czynność wznowiono na chwilę dostawę energii na obiekcie, w dniu 10 lipca 2014r. zaś zmieniono zabezpieczenie przelicznikowe w związku ze zmianą taryfy z C21 na C11, zgodnie ze złożonym wcześniej wnioskiem. Do tejże chwili nie doszło ze strony pozwanego do żadnego zużycia energii. Mimo to jednak powódka obciążyła pozwanego fakturami VAT, za energię której nie dostarczała na rzecz pozwanego.

W dniu 30 czerwca 2014r. powódka wystawiła faktury VAT:

- nr (...) na kwotę 332,11 zł. tytułem rozliczenia energii elektrycznej za okres od dnia 24 lutego 2014r. do dnia 28 lutego 2014r.,
- nr (...) na kwotę 1.395,68 zł. tytułem rozliczenia energii elektrycznej za okres od dnia 01.03.2014r. do dnia 31.03.2014r.,
- nr (...) na kwotę 1.395,68 zł. tytułem rozliczenia energii elektrycznej za okres od dnia 01.04.2014r. do dnia 30.04.2014r.,
- nr (...) na kwotę 1.395,68 zł. tytułem rozliczenia energii elektrycznej za okres od dnia 01.05.2014r. do dnia 31.05.2014r.,
- nr (...) na kwotę 3.380,25 zł. tytułem rozliczenia energii elektrycznej za okres od dnia 01.06.2014r. do dnia 10.07.2014r.

Dowód: faktury VAT (k. 118- 122v), wniosek o zawarcie umowy kompleksowej wraz z wnioskiem o zmianę grupy taryfowej i oświadczenie dotyczące tytułu prawnego do korzystania z lokalu (k. 147- 149), oświadczenie (k. 150), wniosek o zmianę mocy umownej (k. 156), protokół zdawczo- odbiorczy (k. 157), korespondencja mailowa (k. 158-163), korespondencja wymieniana między stronami (k.164-184), zeznania pozwanego E. D. (k. 230-230v), zeznania świadka T. S. (k. 219-219v).

Wobec okoliczności, iż powódka bezpodstawnie obciążyła pozwanego w/w fakturami VAT, pozwany pismem z dnia 28 lipca 2014r. zażądał skorygowania w/w faktur VAT, z uwagi na okoliczność iż strony postępowania łączyła umowa dopiero od lipca 2014r., przed tą datą pozwany nie miał zaś możliwości korzystania z dostaw prądu. Powódka nie odpowiedziała na wskazane wyżej pismo. W dniu 6 sierpnia 2014r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty należności w kwocie 4.519,15 zł. W odpowiedzi na powyższe pozwany po raz kolejny wskazał na bezzasadność formułowanych roszczeń i ponowił prośbę o sporządzenie korekty. Mimo to jednak, pismem z dnia 22 sierpnia 2014r. powódka ponownie wezwała pozwanego do zapłaty należności, na co pozwany znów przedstawił jej swoje stanowisko w tej sprawie. W dniu 17 września 2014r. powódka powiadomiła pozwanego, iż nie dokona korekty faktur VAT z uwagi na okoliczność, iż pozwany zgodnie z protokołem zdawczo – odbiorczym obiektu przejął go w dniu 24 lutego 2014r., co skutkowało przejściem od wskazanego dnia rozliczeń energii elektrycznej zgodnie z aktualnymi parametrami technicznymi. W odpowiedzi na powyższe pozwany wskazał, że podtrzymuje swoje stanowisko dotychczas wyrażone, bowiem protokół zdawczo- odbiorczy na który powołuje się powódka stanowił element wniosku o zamianę grupy taryfowej i o zmniejszenie mocy, co miało nastąpić jednocześnie w następstwie zmiany umowy u wznowienia dostaw energii elektrycznej.

Dowód: korespondencja wymieniana pomiędzy stronami (k. 185-200, 203-210,217), zeznania pozwanego E. D. (k. 230-230v), zeznania świadka T. S. (k. 219-219v).

Pismem z dnia 27 listopada 2014r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty łącznej należności w kwocie 7.899,40 zł. w dodatkowym 7-dniowym terminie od daty otrzymania wezwania z zagrożeniem wystąpienia na drogę sądową.

Dowód: wezwanie do zapłaty (k. 123).

Obiekt został przejęty przez pozwanego dopiero po dokonaniu odczytu licznika i włączeniu energii, co nastąpiło w dniach 26 czerwca 2014r. oraz 2-3 lipca 2014r., zaś zmiana taryfy nastąpiła w dniu 10 lipca 2014r. Przed tą datą a po rozwiązaniu umowy najmu z K. K. tj. od lutego do lipca 2014r. nie było dostaw prądu do obiektu położonego w S. a należącego do pozwanego, poza krótką dostawą podczas odczytów stanu liczników przez pracowników powódki.

Dowód: zeznania pozwanego E. D. (k. 230-230v), zeznania świadka T. S. (k. 219-219v).

Mimo tychże wyjaśnień, powódka w dniu 1 grudnia 2014r. wezwała pozwanego do zapłaty należności w kwocie 8.271,22 zł. W odpowiedzi na powyższe pozwany wskazał powódce, iż w/w sprawa płatności stanowi przedmiot postępowania reklamacyjnego. Powódka w piśmie z dnia 16 grudnia 2014r. oświadczyła, iż nie przychyliła się do dokonania korekty faktur VAT.

Dowód: wezwanie do zapłaty (k. 201), odpowiedź na wezwanie do zapłaty (k.202), pismo powódki (k. 215

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie w/w dowodów, których autentyczność nie była przez strony kwestionowana. Nie budziła ona również wątpliwości Sądu, dlatego też zostały uznane za autentyczne i wiarygodne. Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego E. D. oraz świadka T. S., bowiem były one spójne, logiczne, konsekwentne oraz korespondowały z materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka wywodzi swoje roszczenie z umowy sprzedaży określonej w art. 535 k.c. Zgodnie z treścią tego przepisu przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Strona powodowa w niniejszym postępowaniu dochodziła należności w kwocie 7.899,40 zł., wynikającej z braku regulowania należności przez pozwanego tytułem zapłaty za rzekomo dostarczoną energię elektryczną określoną w fakturach VAT na jego rzecz. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wskazuje, iż powódka bezpodstawnie

obciążyla pozwanego wystawionymi fakturami VAT, bowiem od lutego do lipca 2014r. nie łączyla strony żadna umowa, w tym czasie byla prowadzona procedura związana z zawarciem umowy i zmianą taryfy, jak i powódka nie dostarczala energii do obiektu będącego własnością pozwanego w tym czasie. Należy przy tym podkreślić, iż powódka bezzasadnie uzależniala zawarcie umowy kompleksowej z pozwanym od uregulowania zadłużenia na tym obiekcie, za czas w którym nie świadczyła dostaw prądu na rzecz pozwanego. Faktycznie dostawa prądu wraz ze zmianą taryfy nastąpiła z dniem 10 lipca 2014r. i to od tego czasu pozwany jest zobowiązany do regulowania należności na rzecz powódki z tytułu zawartej umowy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd w pkt I wyroku oddalił powództwo, jako bezzasadne.

Rozstrzygnięcie z pkt II wyroku znajduje uzasadnienie w Orzeczenie o kosztach (pkt II wyroku) Sąd oparł na przepisie art. 98, 99 w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.), statuującym zasadę zwrotu stronie wygrywającej kosztów procesu przez przegrywającego. Powódka przegrała proces w całości, musi więc zwrócić pozwanemu poniesione przez niego koszty. Na koszty poniesione przez stronę pozwaną składają się następujące kwoty: 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i 1200 zł tytułem zastępstwa procesowego. Łącznie koszty poniesione przez stronę pozwaną wyniosły 1217 zł i taką sumę Sąd zasądził od powódki na rzecz strony pozwanej (pkt II wyroku).

SSR Krzysztof Jaskólski